Lietas arhīva Nr. CA-1424-23/28
ECLI:LV:RAT:2023:0526.C30397020.11.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2023.gada 26.maijā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija
šādā sastāvā: tiesnesis referents Gvido Ungurs,
tiesnese Adrija Buliņa,
tiesnese Dace Kantsone
rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret /Nosaukums A/ par darba devējas rīkojuma atcelšanu sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 19.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2020.gada 22.janvārī /pers. A/ cēlusi tiesā prasību pret /Nosaukums A/ (turpmāk – /Nosaukums A/), kurā, pamatojoties uz Darba likuma 7., 28.-30., 90., 94.pantu, lūgusi tiesu atzīt par prettiesisku un atcelt /Nosaukums A/ /struktūrvienība A/ ģenerālsekretāra 2019.gada 19.novembra rīkojumu Nr.711.12-61-13/19 par rājiena izteikšanu (turpmāk – rīkojums).

[2] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 19.maija spriedumu /pers. A/ prasība noraidīta pilnīgi.

Pirmās instances tiesas spriedums pamatots ar šādiem motīviem.

[2.1] 2008.gada 30.jūnijā starp /Nosaukums A/ kā darba devēju un /pers. A/ kā darbinieci noslēgts darba līgums, ar kuru prasītāja pieņemta darbā par /struktūrvienība B/ inženieri.

2010.gada 29.martā puses parakstījušas grozījumus darba līgumam, nosakot, ka prasītājas amats ir /struktūrvienība B/ inženiere-celtniece.

2014.gada 31.oktobrī parakstīti grozījumi darba līgumam, saskaņā ar kuriem prasītāja iecelta /struktūrvienība B/ vadītāja vietnieces amatā.

2018.gada 18.aprīlī puses parakstījušas vienošanos par grozījumiem darba līgumā, vienojoties, ka ar 2018.gada 1.jūniju prasītājai tiek noteikts jauns amats – /Nosaukums A/ /struktūrvienība A/ /struktūrvienība B/ būvinženiere, bet 2018.gada 30.novembrī parakstīti grozījumi darba līgumā, nosakot, ka no 2018.gada 3.decembra prasītājas amats ir /Nosaukums A/ /struktūrvienība A/ /struktūrvienība C/ būvinženiere.

Prasītājas darba pienākumi noteikti amata aprakstā, kas apstiprināts ar /Nosaukums A/ /struktūrvienība A/ ģenerālsekretāra 2018.gada rīkojumu Nr.811-61-13/18.

[2.2] Starp pusēm nav strīda, ka laikā līdz 2018.gada 18.aprīlim prasītājas amata pienākumos ietilpa ēku tehniskās apsekošanas veikšana. Tāpat lietā nav strīda, ka prasītājai ir izsniegts būvprakses sertifikāts.

Prasītājas amata aprakstā, kas regulē prasītājas kā /Nosaukums A/ /struktūrvienība A/ /struktūrvienība C/ būvinženieres amata pienākumus no 2018.gada 3.decembra, noteikts pienākums veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu Saeimas ēku ekspluatāciju un uzturēšanu, tajā skaitā:

- regulāri pārbaudīt telpu tehnisko stāvokli, noskaidrot bojājumus un, ja nepieciešams, organizēt profilaktiskos remontus (1.3.1.punkts);
- risināt sarežģītas inženiertehniskas problēmas, vadīt apjomīgus inženiertehniskos projektus un nodrošināt to kvalitatīvu izpildi noteiktā laikā (1.3.4.punkts);
- veikt būvuzrauga funkcijas (1.4.punkts);
- piedalīties /Nosaukums A/ ēku un inženiertehnisko komunikāciju attīstības plānošanā un darba nodrošināšanai nepieciešamo dokumentu izstrādē (1.8.punkts).

Amata apraksta 3.punktā noteikts, ka būvinženieris atbild par nepieciešamo pasākumu savlaicīgu īstenošanu, lai nodrošinātu /Nosaukums A/ ēku atbilstošu ekspluatāciju un uzturēšanu (3.2.punkts), kā arī par amata kompetences ietvaros noteikto dokumentu izstrādi atbilstoši normatīvajiem aktiem (3.6.punkts).

Amata apraksta 2.4.punktā iekļauta prasība pēc būvprakses sertifikāta ēku būvdarbu vadīšanā un ēku būvuzraudzībā.

Tādējādi no minētajiem amata pienākumiem kopumā un prasītājai izvirzītās prasības pēc būvprakses sertifikāta izriet viņas pienākums veikt ēku tehnisko apsekošanu un sastādīt atzinumu. Ēku tehniskā apsekošana ir viens no publisko ēku ekspluatācijas procesā obligāti veicamiem pasākumiem, un tas ir noteikts normatīvajos aktos. Savukārt apsekošanas atzinums ir dokuments, kurā tiek iekļauta informācija par apsekošanas gaitā konstatēto, tā sastādīšana ir neatraujami saistīta ar veikto apsekošanu, un tas ir apsekotāja pienākums.

[2.3] Lietas materiālos esošo pierādījumu kopums apstiprina, ka prasītājai līdz disciplinārsoda piemērošanas brīdim nebija šaubu par viņai noteikto amata pienākumu saturu, proti, par to, ka ēku tehniskā apsekošana un atzinuma sastādīšana ir prasītājas amata pienākums.

Prasītāja 2019.gada 5.aprīļa iesniegumā /Nosaukums A/ /struktūrvienība A/ direktoram ir lūgusi segt valsts noteikto pastāvīgās prakses uzraudzības gada maksu, norādot, ka prasītājai atbilstoši amata aprakstam ir pienākums papildināt profesionālās prasmes un uzturēt spēkā būvprakses sertifikātu, prasītāja var izstrādāt ēku tehniskās apsekošanas atzinumus.

Darba devēja ir segusi valsts noteikto pastāvīgās prakses uzraudzības gada maksu prasītājai gan 2018.gadā, gan 2019.gadā, ko apliecina lietas materiāliem pievienotie maksājuma uzdevumi.

Prasītāja regulāri lūgusi darba devēju apmaksāt izdevumus, kas saistīti ar dažādu kvalifikācijas paaugstināšanas pasākumu apmeklēšanu, atbildētāja ir segusi šos izdevumus. 2018.gada 13.decembrī prasītāja apmeklējusi kursu „Aktualitātes būvniecības procesā", kurā cita starpā iekļauta arī tēma „Inženierizpēte un tehniskā apsekošana – saturs un izpilde".

2019.gada 18.septembrī /Nosaukums A/ /struktūrvienība A/ izpilddirektors /pers. B/ lūdzis prasītājai sniegt informāciju, kāds ir /Nosaukums A/

publisko ēku apsekošanas atzinumu izstrādes statuss, un 2019.gada 19.septembrī prasītāja sniegusi atbildi, norādot, ka visām /Nosaukums A/ ēkām veikta tehniskā apsekošana atbilstoši Ministru kabineta 2014.gada 2.septembra noteikumu Nr.529 „Ēku būvnoteikumi" (turpmāk – noteikumi Nr.529) 226.punktā noteiktajam.

2019.gada 23.septembrī /Nosaukums A/ /struktūrvienība A/ izpilddirektors /pers. B/ atkārtoti lūdzis prasītājai sniegt informāciju par atzinumu izstrādes statusu, pieprasījumā norādot, ka /Nosaukums A/ publisko ēku tehniskā apsekošana un atzinuma sastādīšana ir prasītājas pienākums un uzdevums, un tā izpilde noteikta līdz 2019.gada 30.septembrim.

2019.gada 25.septembrī prasītāja sniegusi atbildi, norādot, ka nevar līdz 2019.gada 30.septembrim kvalitatīvi sagatavot tehniskās apsekošanas atzinumu visām Saeimas ēkām, jo atzinumu sagatavošana un izstrāde ir darbietilpīgs, atbildīgs process, kuru nav iespējams paveikt prasītājas darba laika ietvaros. Vienlaicīgi prasītāja norādījusi, ka 2019.gada 30.septembrī iesniegs visus izstrādātos tehniskās apsekošanas atzinumus par /Nosaukums A/ publiskajām ēkām.

Nav strīda un lietas materiālos esošie pierādījumi apliecina, ka 2019.gada 30.septembrī prasītāja ar kurjera starpniecību iesniedza darba devējai tehniskās apsekošanas atzinumu par /Nosaukums A/ ēku /adrese A/, kas datēts ar 2015.gada 4.septembri.

2019.gada 31.oktobra paskaidrojumā prasītāja norādījusi, ka ir veikta /Nosaukums A/ publisko ēku tehniskā apsekošana, prasītāja nevarēja iesniegt apsekošanas atzinumus līdz 2019.gada 30.septembrim, jo nevarēja ierasties darbā slimības dēļ. Vienlaicīgi prasītāja iesniegusi atbildētājai ēku tehniskās apsekošanas atzinumus par /Nosaukums A/ ēkām /adrese B/, /adrese C/, /adrese D/, un /adrese E/.

Prasītāja ne reizi nav norādījusi, ka viņas amata pienākumos neietilpst ēku tehniskās apsekošanas veikšana un atzinuma sastādīšana vai ka viņai šāds pienākums nebūtu ticis dots. Pirmo reizi prasītāja izteikusi iebildumus par ēku tehniskās apsekošanas un atzinuma sastādīšanas uzdevuma neesību un tā neatbilstību prasītājas amata pienākumiem vien 2019.gada 18.decembra sūdzībā par rīkojumu par rājiena izteikšanu.

2019.gada 23.decembra komisijas, kas izveidota prasītājas sūdzības par rīkojumu izskatīšanai, sanāksmes protokolā redzams, ka prasītāja pēc būtības nav sniegusi paskaidrojumus uz viņai uzdotajiem jautājumiem, tajā skaitā uz jautājumu par uzdevuma neesību un par pretrunām atbildētājas rīcībā esošajos dokumentos un prasītājas sūdzībā norādītajā.

Tādējādi pašas prasītājas sniegtā informācija darba devējam un veiktās faktiskās darbības, daļēji izpildot viņai doto uzdevumu un noteiktajā termiņā iesniedzot apsekošanas atzinumu par vienu /Nosaukums A/ ēku, ir pretrunā prasītājas turpmākajiem argumentiem, apstrīdot amata pienākumu ēku tehniskās apsekošanas veikšanā un šāda uzdevuma esību. Līdz ar to minētie prasītājas argumenti vērtējami kritiski, un tie sniegti nolūkā izvairīties no disciplinārās atbildības.

[2.4] Nav pamata apšaubīt, ka prasītājai 2019.gada martā tika dots uzdevums veikt /Nosaukums A/ publisko ēku tehnisko apsekošanu, jo to apstiprina šādi pierādījumi:

- 2019.gada 27.septembra darba sanāksmes protokols, kurā redzams, ka sanāksmē izskatīts jautājums par /struktūrvienība C/ 2019.gada martā dotā uzdevuma – nodrošināt /Nosaukums A/ ēku tehnisko apsekošanu – izpildes statusu. Sanāksmes laikā /struktūrvienība C/ nodaļas vadītājs /pers. C/ un nodaļas vadītāja vietniece /pers. D/ apstiprinājuši, ka 2019.gada martā vienā no iknedēļas darba sanāksmēm prasītājai tika dots uzdevums veikt /Nosaukums A/ ēku tehnisko apsekošanu noteikumu Nr.529 226.punktā noteiktajā termiņā;

- /struktūrvienība C/ nodaļas vadītāja /pers. C/ 2019.gada 4.oktobra paskaidrojumā /Nosaukums A/ /struktūrvienība A/ ģenerālsekretārei norādītais, ka uzdevums veikt ēku tehnisko apsekošanu tika dots prasītājai 2019.gada martā, vairākkārt viņai par to atgādināts, vienmēr saņemot atbildi, ka viņa ir informēta par doto uzdevumu un tas tiks izpildīts;

- liecinieka /pers.B/, /Nosaukums A/ /struktūrvienība A/ izpilddirektora, tiesas sēdē sniegtās liecības par to, ka 2019.gada marta iknedēļas sanāksmē deva uzdevumu /Nosaukums A/ /struktūrvienība A/ štata būvinženierim veikt ēku tehnisko apsekošanu līdz 2019.gada 30.septembrim. Uzdevums tika dots /struktūrvienība C/ nodaļas vadītājam /pers. C/, kurš to tālāk uzdeva prasītājai. Nākamajā darba sanāksmē pārliecinājās par uzdevuma došanu prasītājai. Turpmāk budžeta plānošanas ietvaros tikās ar būvinženieri un tikšanās laikā atgādināja par doto uzdevumu veikt ēku apsekošanu.

[2.5] Darba likuma 56.panta pirmajā daļā noteikts, ka darba devējs ar saviem rīkojumiem darba līguma ietvaros var precizēt darbinieka darba pienākumus.

Nav pamatots prasītājas arguments, ka uzdevums veikt ēku tehnisko apsekošanu un sastādīt atzinumu bija noformējams rakstveidā, jo Darba likuma noteikumi neierobežo darba devēja tiesību dot mutvārdu rīkojumus, nosakot darba uzdevumus un to izpildes termiņus, un neuzliek par pienākumu ikvienu darba uzdevumu formulēt rakstveidā gadījumā, kad attiecīga uzdevuma izpilde izriet no darbiniekam noteikto amata pienākumu satura.

Līdz ar to apstāklim, kādā formā – mutvārdu vai rakstveida – prasītājai tika dots darba uzdevums, nav nozīmes strīda izšķiršanā. Nozīme ir vienīgi apstāklim, vai uzdevums prasītājai vispār tika dots, un tā došanu tiesa ir konstatējusi.

[2.6] Prasītājas arguments, ka noteikumu Nr.529 226.punkta prasība publiskā ēkā, kura nodota ekspluatācijā pirms 2004.gada 1.oktobra un kurai pēdējo 10 gadu laikā nav veikta tehniskā apsekošana, tehnisko apsekošanu veikt līdz 2019 gada 30.septembrim nemaz nebija piemērojama, ir pretrunā lietas materiālos esošajiem pierādījumiem par Būvniecības valsts kontroles biroja atbildētājai izvirzītajām prasībām.

/Nosaukums A/ /struktūrvienība A/ izpilddirektora /pers.B/ 2019.gada 23.septembra pieprasījumā par informācijas sniegšanu norādīts, ka 2019.gada 20.septembra darba sanāksmē, kurā piedalījās arī prasītāja, Būvniecības valsts kontroles biroja pārstāvji norādījuši uz nepieciešamību izpildīt noteikumu Nr.529 226.punkta prasības.

Būvniecības valsts kontroles biroja 2019.gada 27.septembra atzinumā par būves tehniskās ekspluatācijas pārbaudi Nr.BIS-BV-15.1-2019-249 redzams, ka 2019.gada 24.septembrī veikta /Nosaukums A/ ēkas /adrese A/, tehniskā apsekošana, kurā piedalījusies arī prasītāja. Atzinumā norādīts, ka iepriekš ēkai nav veikta tehniskā apsekošana un dots norādījums veikt apsekošanu līdz 2019.gada 30.oktobrim.

Minētajā atzinumā un citos lietas materiālos esošajos pierādījumos nav redzams, ka prasītāja būtu informējusi Būvniecības valsts kontroles biroju un darba devēju par 2015.gadā veikto /Nosaukums A/ ēkas /adrese A/, apsekošanu un sagatavoto atzinumu.

Prasība apsekošanas laikā (2019.gada 24.septembrī) uzrādīt ēkas tehniskās apsekošanas atzinumus bija izteikta Būvniecības valsts kontroles biroja pārstāvja 2019.gada 23.septembra e-pasta vēstulē. 2019.gada 31.oktobra paskaidrojumā prasītāja norādījusi, ka tikšanās ar Būvniecības valsts kontroles biroja pārstāvjiem notikusi plkst.9.00, bijuši sagatavoti dažādi dokumenti par ēku /adrese A/, un prasītāja steigā nav pamanījusi, ka līdzi nav 2015.gada 4.decembra atzinuma. Prasītājas kabinetā mainīti dokumentu skapji, arhīvs laika trūkuma dēļ nav bijis sakārtots.

2019.gada 30.septembrī atbildētāja iesniegusi Būvniecības valsts kontroles birojam prasītājas sagatavoto un 2019.gada 30.septembrī atbildētājai iesniegto 2015.gada 4.decembra tehniskās apsekošanas atzinumu par ēku /adrese A/, vienlaicīgi lūdzot pagarināt tehnisko apsekošanas atzinumu iesniegšanas termiņu pārējām /Nosaukums A/ valdījumā esošām publiskām ēkām.

Tādējādi nav konstatējams, ka laikā līdz 2019.gada 30.septembrim /Nosaukums A/ publiskajām ēkām būtu veikta tehniskā apsekošana un sastādīti tehniskās apsekošanas atzinumi, kuri iesniegti Būvniecības valsts kontroles birojam, izpildot normatīvajā aktā noteikto un Būvniecības valsts kontroles biroja izvirzīto prasību.

Līdz ar to nav pamata atzīt, ka noteikumu Nr.529 226.punkta prasības nebija piemērojamas.

[2.7] Ievērojot iepriekš minēto, atbildētāja pamatoti ir atzinusi, ka prasītāja nav izpildījusi darba devēja uzdevumu noteiktā termiņā, līdz 2019.gada 30.septembrim veikt /Nosaukums A/ publisko ēku tehnisko apsekošanu un sastādīt apsekošanas atzinumu, nav sniegusi darba devējam informāciju par ēku tehnisko apsekošanu 2015.gadā un sastādīto atzinumu, nav uzrādījusi 2015.gada 4.decembra atzinumu Būvniecības valsts kontroles biroja pārstāvim, kā arī sniegusi darba devējam pretrunīgu un maldinošu informācija par uzdevuma izpildi, tādejādi būtiski pārkāpjot atbildētājas 2019.gada 19.marta rīkojumā par disciplinārsoda uzlikšanu noteiktās darba līguma un darba kārtības prasības.

Minētās prasītājas rīcības rezultātā atbildētājai ir radītas būtiskas sekas, jo tā nevarēja noteiktajā termiņā izpildīt noteikumu Nr.529 226.punkta prasības un ir ieguldījusi budžeta līdzekļus, laika un cilvēkresursus steidzama iepirkuma procesa organizēšanai, lai nodrošinātu ēku tehnisko apsekošanu un atzinumu sastādīšanu, kas tika atsaukts, 2019.gada 31.oktobrī saņemot tehniskās apsekošanas atzinumus no prasītājas. Gadījumā, ja prasītāja būtu informējusi atbildētāju par visu ēku tehniskās apsekošanas veikšanu un atzinumu izstrādes gaitu un izpildījusi uzdevumu noteiktajā termiņā, prasītājai nebūtu bijis nepieciešams steidzami veikt darbības iepirkuma procedūras organizēšanai nolūkā piesaistīt ārpakalpojuma sniedzēju apstākļos, kad tās štatā ir būvinženieris, kura amata pienākums ir ēku tehniskā apsekošana un atzinuma sastādīšana.

Tādējādi ir konstatējami Darba likuma 90.pantā noteiktie priekšnoteikumi disciplinārsoda piemērošanai prasītājai, un atbildētājas rīkojums par rājiena izteikšanu atzīstams par tiesisku un pamatotu.

[2.8] Nav pamata uzskatīt, ka atbildētāja būtu pieļāvusi Darba likuma 7., 9. un 29.pantā noteikto diskriminācijas aizlieguma pārkāpumu attiecībā pret prasītāju, pieprasot prasītājai sniegt darba devējai atskaiti par ik nedēļu paveiktajiem darba uzdevumiem un to izpildei veltīto laiku, kā arī plānotajiem darba uzdevumiem.

Atbilstoši Darba likuma 49.panta noteikumiem darba devējs ir tiesīgs veikt darbinieka darba izpildes kontroli, kas sevī ietver arī tiesību iegūt informāciju par darba uzdevuma izpildei nepieciešamo laiku un darbinieka noslodzi. Savukārt darbiniekam saskaņā ar Darba likuma 50., 51.pantu ir pienākums izpildīt darba devēja noteiktos uzdevumus.

Prasība sniegt atskaiti par paveiktajiem un plānotajiem darba uzdevumiem ir izteikta sekojoši pēc prasītājas pieļautā pārkāpuma konstatēšanas, kura izvērtēšanas ietvaros iegūtas ziņas arī par prasītājas izteiktiem iebildumiem par darba apjomu un nespēju paveikt darba uzdevumus noteiktos termiņos noslodzes dēļ.

Prasība iesniegt atskaiti par darba uzdevumiem ir viens no pieļaujamiem un objektīviem kritērijiem, kā darba devējam izvērtēt darbinieka noslodzi, jo īpaši apstākļos, kad saņemti darbinieka iebildumi par pārlieku lielu darba apjomu. Līdz ar to nav pamata apšaubīt atbildētājas argumentus, ka minētā prasība izteikta nolūkā noteikt prasītājai amata pienākumu izpildei nepieciešamos resursus, izvērtēt būvinženiera funkcijas un tās pilnveidot, kā arī nepieļaut turpmākus pārkāpumus darba izpildes procesā.

[3] Apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 19.maija spriedumu iesniegusi prasītāja, pārsūdzot to pilnā apjomā un lūdzot prasību apmierināt.

Apelācijas sūdzība pamatota ar šādiem argumentiem.

[3.1] Nav pamatots pirmās instances tiesas secinājums, ka /Nosaukums A/ ēku tehniskā apsekošana izriet no prasītājai noteikto amata pienākumu satura. 2018.gada 17.aprīlī apstiprinātais prasītājas amata apraksts vairs neparedz viņas pienākumu organizēt, kontrolēt un veikt /Nosaukums A/ ēku tehnisko apsekošanu.

Jēdziens „ēku/būvju tehniskā apsekošana" saskaņā ar noteikumu Nr.529 un Ministru kabineta 2015.gada 30.jūnija noteikumu Nr.337 „Noteikumi par Latvijas būvnormatīvu LBN 405-15 „Būvju tehniskā apsekošana"" (turpmāk – noteikumi Nr.337) prasībām ir daudz plašāks par prasītājas amata aprakstā noteikto pienākumu veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu /Nosaukums A/ ēku ekspluatāciju un uzturēšanu, un tajā ietverto pasākumu komplekss nav vērtējams kā ekvivalents prasītājas amata aprakstā ietvertajām funkcijām, kuras ir konstatējusi pirmās instances tiesa.

Tiesa vispār nav vērtējusi prasītājas argumentus par to, ka strīdus uzdevums veikt ēku/būvju tehnisko apsekošanu ir ārējos normatīvajos aktos reglamentēts pasākumu kopums, no kura ievērošanas ir atkarīga ēku stabilitāte un cilvēku drošība, un to, ka šādu pasākumu veikšanai ir cits mērķis un citas juridiskas sekas.

[3.2] Noteikumi Nr.529 un Nr.337 satur speciālās tiesību normas, kuras esošā strīda izšķiršanā nevar tikt aizstātas ar Darba likuma noteikumiem, jo speciālās tiesību normas noteic, ka uzdevums veikt būvju tehnisko apsekošanu ir noformējams rakstveidā.

No lietas materiāliem neizriet, ka darba devējs būtu devis prasītājai uzdevumu noteikumu Nr.337 izpratnē un kādi tieši apsekošanas darbi bija jāveic katrā no objektiem. Atbildētājas arguments, ka darbiniekam pašam ir jāzina, ko no viņa vēlas sagaidīt, nav pieņemams un nav arī pamatots ar lietas materiāliem, tostarp liecinieka liecību.

Pamats disciplinārsoda piemērošanai var būt tikai un vienīgi konkretizēta darba uzdevuma neizpilde, jo pretējā gadījumā nepastāv iespēja konkretizēt pārkāpumu. Noteikumi Nr.337 nosaka uzdevuma devēja tiesības un pienākumu definēt apsekošanas uzdevumu, norādot, cik detalizēta apsekošana ir jāveic.

/Nosaukums A/ /struktūrvienība A/ amatpersonas nekad nav skaidrojušas, kāds tieši apsekošanas darbu apjoma un detalizācijas pakāpes uzdevums ir ticis dots prasītājai. Arī tiesa spriedumā nav konstatējusi šāda it kā dotā darba uzdevuma saturu.

[4] Atbildētāja rakstveida paskaidrojumos par apelācijas sūdzību norāda, ka tā ir nepamatota.

[4.1] Visā darba tiesisko attiecību laikā prasītājas darbs jeb galvenie pienākumi ir bijuši un joprojām ir saistīti ar būvinženiera funkcijas nodrošināšanu /Nosaukums A/, tostarp pienākums veikt, arī organizēt un kontrolēt pasākumus, kas nepieciešami /Nosaukums A/ ēku atbilstošai uzturēšanai un ekspluatācijai.

Viens no prasītājas pienākumiem ir bijis regulāri pārbaudīt telpu tehnisko stāvokli atbilstoši būvnormatīvu prasībām, tostarp sagatavot ēku tehniskās apsekošanas atzinumus. Lai gan minētais pienākums dažādos amatu aprakstos redakcionāli ir ticis definēts nedaudz atšķirīgi, ņemot vērā prasītājai noteiktos pienākumus kopumā un pēc būtības, amatam noteiktās prasības, abas puses to ir interpretējušas vienādi.

[4.2] Atbildētājas tiesai sniegtais lietas faktisko apstākļu izklāsts, kā arī pierādījumu kopums, tostarp liecinieka /pers.B/ liecībās paustais, pilnībā atspēko prasītājas viedokli par to, ka tehniskās apsekošanas veikšana un atbilstošu atzinumu sastādīšana nebija prasītājas amata pienākums un ka no lietas materiāliem neizriet un nav konstatējams, ka darba devēja būtu uzdevusi prasītājai visu /Nosaukums A/ publisko ēku tehnisko apsekošanu.

Pat gadījumā, ja darba devēja nebūtu uzdevusi prasītājai uzdevumu veikt visu /Nosaukums A/ ēku tehnisko apsekošanu un atbilstošu atzinumu sastādīšanu, tieši prasītājas kā par attiecīgo jomu kompetentās speciālistes pienākums bija savlaicīgi informēt darba devēju par būvniecību reglamentējošos normatīvajos aktos noteikto (konkrētajā gadījumā – attiecībā uz ēku tehnisko apsekošanu) un veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai normatīvajos aktos noteiktais tiktu izpildīts, jo /Nosaukums A/ kā publiskas personas pienākumu iesniegt Būvniecības valsts kontroles birojam /Nosaukums A/ publisko ēku tehniskās apsekošanas atzinumus nosaka noteikumu Nr.529 226.punkts, kas prasītājai atbilstoši amata aprakstā noteiktajam ir jāzina un jānodrošina, ka tas tiek izpildīts.

Ja prasītāja kā par /Nosaukums A/ ēku tehnisko apsekošanu atbildīgā darbiniece uzskatīja, ka nepieciešams atsevišķs rakstveida dokuments šāda

uzdevuma izpildei, viņai bija pienākums uz to norādīt darba devējam, kā arī sagatavot nepieciešamo dokumentu projektu.

[4.3] Prasītājai piemērotā disciplinārsoda pamatā ir vairāku būtisku darba līguma, amata apraksta un darba kārtības noteikumu pārkāpumu kopums, kas atbilstoši apstrīdētajā rīkojumā norādītajam ietver gan to, ka prasītāja darba devēja noteiktajā termiņā neizpildīja doto uzdevumu veikt visu /Nosaukums A/ publisko ēku tehnisko apsekošanu, gan to, ka prasītāja ilgstoši nebija informējusi darba devēju par faktu, ka /Nosaukums A/ publisko ēku tehniskā apsekošana veikta 2015.gadā un ka viņas rīcībā ir ēku tehniskās apsekošanas akti, kas datēti ar 2015.gada 4.decembri, tos viņa nebija reģistrējusi un ievietojusi attiecīgajā arhīva lietā, neraugoties uz to, ka saskaņā ar amata aprakstu bija atbildīga par arhīva lietu kārtošanu, 2019.gada 24.septembrī pēc /Nosaukums A/ /struktūrvienība A/ izpilddirektora /pers.B/ 2019.gada 23.septembrī rakstveidā dotā uzdevuma un Būvniecības valsts kontroles biroja pieprasījuma bez attaisnojoša iemesla neuzrādīja /Nosaukums A/ ēkas /adrese A/, tehniskās apsekošanas atzinumu, kas datēts ar 2015.gada 4.decembri, kā arī sniedza darba devējam maldinošu informāciju par /Nosaukums A/ ēku tehniskās apsekošanas gaitu.

Prasītājas rīcība atbildētājas ieskatā ir vērtējama kā būtisks Darba likuma 50.panta un 51.panta pirmās daļas, amata apraksta un darba kārtības noteikumu pārkāpums un viņai piemērotais disciplinārsods – rājiens – ir vērtējams kā atbilstošs un samērīgs, cita starpā ievērojot arī disciplinārsoda preventīvo funkciju – līdzīgu pārkāpumu nepieļaušanu turpmāk.

[5] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2021.gada 24.marta spriedumu /pers. A/ prasība tikusi apmierināta.

Savukārt ar Senāta 2023.gada 16.marta spriedumu Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2021.gada 24.marta spriedums atcelts un lieta nodota jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

[6] Pamatojoties uz Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10.pantu, Civillietu tiesas kolēģija konstatējusi, ka konkrētajā civillietā ir iespējams nodrošināt lietas dalībnieku procesuālo tiesību ievērošanu, izskatot lietu rakstveida procesā, un vienbalsīgi atzinusi, ka nav nepieciešams lietu iztiesāt tiesas sēdē.

[6.1] Par civillietas iztiesāšanu rakstveidā lietas dalībnieki informēti laikus un Civilprocesa likuma 56.pantā noteiktajā kārtībā *(lietas 2.sējuma 239.-241.lapa)*.

[6.2] Pēc tiesas paziņojuma par lietas izskatīšanu rakstveida procesā atbildētāja iesniegusi papildu paskaidrojumus, kuros norāda, ka nav mainījusi savu viedokli un argumentus attiecībā par celto prasību, uzskata to par nepamatotu un noraidāmu pilnībā.

[6.3] Tāpat rakstveida paskaidrojumus iesniegusi prasītāja, norādot, ka pilnībā piekrīt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija 2021.gada 24.marta spriedumā ietvertajai motivācijai un ka Senāta 2023.gada 16.marta spriedumā nav ietverti motīvi, no kuriem būtu izsecināms, ka apelācijas instances tiesai būtu jātaisa tam pretējs spriedums, vien doti norādījumi vērtēt rakstveida pierādījumus, proti, amata aprakstā paredzētos darbinieces pienākumus. Tajā skaitā Senāts neesot sniedzis nekādu skaidrojumu par to, kā, kādā apmērā un kādēļ tā ieskatā ārējais normatīvais akts – noteikumi Nr.337 – regulēja prasītājas kā darbinieces pienākumus darbā.

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija 2021.gada 24.marta spriedumā ir vērtējusi ārējos normatīvos aktus, kas regulē atsevišķu profesiju pārstāvju pienākumus darbā, piemērojusi Darba likumā un citos ārējos normatīvajos aktos ietverto tiesību normu hierarhijas un iztulkošanas nianses, tai skaitā, salīdzinot iekšējā rīkojuma un ārējā normatīvā akta (Ministru kabineta noteikumi) juridisko rangu, pamatoti dodot priekšroku ārējā normatīvajā aktā ietvertajam regulējumam, kas pilnībā saskan ar kasācijas instances tiesas agrākos nolēmumos radīto judikatūru. Prasītājas amata aprakstā nebija ietverts pienākums veikt Ministru kabineta noteikumos paredzētos uzdevumus – nodrošināt būvju tehnisko apsekošanu. Apstāklis, ka prasītājai ir atbilstošs sertifikāts, nav pamats secinājumu izdarīšanai, ka prasītāja ir pieļāvusi darba līguma pārkāpumus.

2018.gada amata aprakstos nav norādes, ka tajos ietvertais pienākums pārbaudīt telpu tehnisko stāvokli šaubu gadījumā iztulkojams par labu darba devējam un uzskatāms par noteikumos Nr.337 reglamentēto būves īpašnieka (atbildētājas) un apsekotāja savstarpējo līgumu, kura neatņemama sastāvdaļa ir apsekošanas uzdevums.

Turklāt atbildētājas lietā aicinātais liecinieks /pers.B/ pat nevarēja nosaukt normatīvu, kas regulē tehniskās apsekošanas veikšanu viņa pārstāvētajā iestādē, tāpat nevarēja atstāstīt prasītājai dotā uzdevuma saturu, kas nepārprotami rada pamatotas šaubas par atbildētājas apgalvojumu, ka uzdevums veikt atbildētājas ēku tehnisko apsekošanu prasītājai dots atbilstoši ārējo normatīvo aktu prasībām.

Tāpat prasītājas ieskatā bez ievērības nav atstājams apstāklis, ka /Nosaukums A/ 2020.gada 30.decembrī ir izdevis /pers.B/ pilnvarojumu pārstāvēt atbildētāju šajā lietā. Līdz ar to liecinieka sniegtā liecība šīs lietas ietvaros vispār neesot pieļaujama kā pierādījums Civilprocesa likuma 95.panta pirmās daļas izpratnē.

Motīvu daļa

[7] Civillietu tiesas kolēģija, izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, pārbaudījusi un novērtējusi lietai pievienotos rakstveida pierādījumus, atzīst, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma pilnīgi.

[8] Atbilstoši Civilprocesa likuma 432.panta piektajai daļai apelācijas instances tiesas sprieduma motīvu daļā norāda šā likuma 193.panta piektajā daļā minētos apstākļus, kā arī motivē attieksmi pret pirmās instances tiesas spriedumu. Ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma argumentācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams un atbilstoši Civilprocesa likuma 432.panta piektajai daļai Civillietu tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā paustajai argumentācijai, līdz ar to atkārtoti tos pašus apsvērumus nenorāda.

Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka apelācijas sūdzībā norādītie argumenti neatspēko pirmās instances tiesas spriedumā izdarītos secinājumus un nedod pamatu pušu strīdu izšķirt atšķirīgi šādu apsvērumu dēļ.

[8.1] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu un 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Lietā nav strīda, ka starp pusēm 2008.gada 30.jūnijā noslēgts darba līgums *(lietas 1.sējuma 119.-120.lapa)*, kas vairākkārtīgi grozīts, tajā skaitā 2018.gada 30.novembrī, nosakot, ka no 2018.gada 3.decembra prasītājas amats ir /Nosaukums A/ /struktūrvienība A/ /struktūrvienība C/ būvinženiere *(lietas 1.sējuma 121.-136., 141.lapa)*.

[8.2] Ar apstrīdēto rīkojumu prasītājai izteikts rājiens par darba līguma un noteiktās darba kārtības pārkāpšanu *(lietas 1.sējuma 10.-20.lapa)*.

Rīkojuma pamatojumā norādīts, ka prasītāja nav izpildījusi darba devējas 2019.gada martā doto uzdevumu saskaņā ar noteikumos Nr.529 un noteikumos Nr.337 noteikto kārtību līdz 2019.gada 30.septembrim veikt visu (piecu) /Nosaukums A/ publisko ēku tehnisko apsekošanu un sagatavot atzinumus; neinformēja, ka apsekošana ir veikta 2015.gadā, un līdz darba devējas noteiktajam termiņam neiesniedza atzinumus; līdz 2019.gada

30.septembrim sniedza maldinošu un pretrunīgu informāciju par apsekošanas gaitu; nav veikusi pasākumus, lai novērstu vai mazinātu šķēršļus darba devējai izpildīt noteikumu Nr.529 226.punktā noteikto pienākumu un līdz ar to arī novērstu budžeta līdzekļu, cilvēkresursu un laika resursu nelietderīgu izmantošanu; 2019.gada 24.septembrī pēc Būvniecības valsts kontroles biroja pieprasījuma neuzrādīja ēkas /adrese A/, 2015.gada 4.decembra tehniskās apsekošanas atzinumu.

Tādējādi atbildētājas ieskatā prasītāja ir pārkāpusi darba līguma 6.1., 6.2., 6.3.punktā noteiktos pienākumus, amata apraksta 1.3.1, 1.3.4., 1.8., 3.2., 3.6.punktu, /Nosaukums A/ /struktūrvienība A/ un citu /Nosaukums A/ struktūrvienību darba kārtības noteikumu (apstiprināti ar /Nosaukums A/ 2019.gada 4.jūlija lēmumu) 39.1., 39.3.punktu, noteikumu Nr.529 226.punktu un noteikumu Nr.337 6.punktu.

[8.3] Apelācijas sūdzībā nav apstrīdēts rīkojumā konstatētais, ka prasītāja nav informējusi darba devēju par 2015.gadā veikto /Nosaukums A/ publisko ēku tehnisko apsekošanu un nav arī 2019.gada 24.septembrī pēc Būvniecības valsts kontroles biroja pieprasījuma uzrādījusi ēkas /adrese A/, 2015.gada 4.decembra tehniskās apsekošanas atzinumu. Faktiski savus iebildumus pret piemēroto disciplinārsodu prasītāja saistījusi tikai ar argumentiem, ka pēc 2018.gada 18.aprīļa viņas amata apraksts vairs neparedz pienākumu organizēt, kontrolēt un veikt /Nosaukums A/ ēku tehnisko apsekošanu un ka šāds darba uzdevums prasītājai 2019.gadā nav arī dots.

[8.4] Atbilstoši noslēgtā darba līguma 6.1.-6.3.punktam prasītāja apņēmusies izpildīt darbu un veikt pienākumus, ar kuriem darba devējs iepazīstina, noslēdzot līgumu, ievērot darba kārtības noteikumus un pildīt darba devēja rīkojumus, ievērot darba aizsardzības, drošības tehnikas un darba higiēnas prasības, saudzīgi izturēties pret darba devēja mantu, rūpēties par to, lai pēc iespējas novērstu vai mazinātu šķēršļus, kas nelabvēlīgi ietekmē vai var ietekmēt parasto darba gaitu, kā arī par to, lai pēc iespējas novērstu vai mazinātu draudošos vai jau radušos zaudējumus, nekavējoties paziņojot par to darba devējam.

Tāpat /Nosaukums A/ /struktūrvienība A/ un citu /Nosaukums A/ struktūrvienību darba kārtības noteikumu 39.1. un 39.3.punkts noteic darbiniekam pienākumu godīgi un apzinīgi pildīt amata pienākumus noteiktā darba laika ietvaros saskaņā ar darba līgumu, tam pievienoto amata aprakstu, /Nosaukums A/ lēmumiem, /Nosaukums A/ /struktūrvienība A/ ģenerālsekretāra un attiecīgās struktūrvienības vadītāja rīkojumiem, /Nosaukums A/ /struktūrvienība A/ izpilddirektora un citu /Nosaukums A/ amatpersonu un darbinieku rīkojumiem atbilstoši to amata kompetencei, kā arī citiem iekšējiem un ārējiem normatīvajiem aktiem, amata pienākumu ietvaros rūpēties, lai pēc iespējas novērstu vai mazinātu šķēršļus, kas nelabvēlīgi ietekmē vai var ietekmēt parasto darba izpildi, un informēt par tiem struktūrvienības vadītāju.

Apelācijas sūdzībā nav apstrīdēts arī pirmās instances tiesas konstatētais fakts, ka prasītājas amata pienākumi ar 2018.gada 3.decembri noteikti amata aprakstā, kas apstiprināts ar /Nosaukums A/ /struktūrvienība A/ ģenerālsekretāra 2018.gada 30.novembra rīkojumu Nr.811-61-13/18 un kas cita starpā noteica prasītājai pienākumu plānot nepieciešamos /Nosaukums A/ ēku remontdarbus un būvdarbus (amata apraksta 1.1.punkts), veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu /Nosaukums A/ ēku ekspluatāciju un uzturēšanu, tajā skaitā regulāri pārbaudīt telpu tehnisko stāvokli, noskaidrot bojājumus un, ja nepieciešams, organizēt profilaktiskos remontus (amata apraksta 1.3.1.punkts), organizēt ēku ekspluatācijas, atjaunošanas, pārbūves un restaurācijas darbus un uzraudzīt tos (amata apraksta 1.3.2.punkts), risināt sarežģītas inženiertehniskas problēmas, vadīt apjomīgus inženiertehniskos projektus un nodrošināt to kvalitatīvu izpildi noteiktā laikā (amata apraksta 1.3.4.punkts), veikt būvuzrauga funkcijas (amata apraksta 1.4.punkts), izveidot un uzturēt remontdarbu un būvniecības darbu datorizētu datu bāzi un dokumentu arhīvu atbilstoši lietu nomenklatūrai un spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem (amata apraksta 1.6.punkts), piedalīties /Nosaukums A/ ēku un inženiertehnisko komunikāciju attīstības plānošanā un darba nodrošināšanai nepieciešamo dokumentu izstrādē (amata apraksta 1.8.punkts), pēc nodaļas vadītāja norādījuma pildīt citus ar nodaļas darbu saistītus pienākumus amata kompetences ietvaros (amata apraksta 1.15.punkts) *(lietas 1.sējuma 137.-140.lapa)*.

[8.5] Tāpat lietā nav strīda, ka, lai ekspluatācijas laikā nodrošinātu publiskas ēkas atbilstību Būvniecības likuma 9.pantā noteiktajām būtiskajām prasībām, noteikumi Nr.529 (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2022.gada 17.janvārim) paredzēja šādas ēkas īpašniekam pienākumu veikt ēkas tehnisko apsekošanu ne retāk kā reizi 10 gados, tajā skaitā šo noteikumu 226.punkts noteica pienākumu publiskā ēkā, kura nodota ekspluatācijā pirms 2004.gada 1.oktobra un kurai pēdējo 10 gadu laikā nav veikta tehniskā apsekošana, tehnisko apsekošanu veikt līdz 2019.gada 30.septembrim.

Saskaņā ar Latvijas būvnormatīva LBN 405-15 6.punktu būves apseko būvspeciālists atbilstoši būvspeciālistu kompetences novērtēšanas un patstāvīgās prakses uzraudzības normatīvajā aktā noteiktai attiecīgās sfēras būvspeciālista kompetencei vai būvkomersantu reģistrā reģistrēta juridiskā persona, kura nodarbina attiecīgu būvspeciālistu. Savukārt noteikumu Nr.337, ar kuriem bija apstiprināts minētas būvnormatīvs un kas bija spēkā līdz 2021.gada 31.oktobrim, 6.punkts noteica pienākumu publiskas ēkas apsekotājam viena mēneša laikā no būves tehniskās apsekošanas atzinuma sagatavošanas dienas attiecīgo atzinumu, kas parakstīts ar drošu elektronisko parakstu, elektroniski iesniegt Būvniecības valsts kontroles birojam, kas saskaņā ar Būvniecības likuma 6.^{1}panta pirmās daļas 2.punktu nodrošina ekspluatācijas uzraudzību publiskām ēkām.

[8.6] Tādējādi, ievērojot šā sprieduma 8.4.-8.5.punktā konstatēto, Civillietu tiesas kolēģija pretēji apelācijas sūdzībā apgalvotajam atzīst par pamatotu pirmās instances tiesas secinājumu, ka prasītājas amata pienākumi kopumā, tajā skaitā pienākums nodrošināt /Nosaukums A/ ēku ekspluatāciju un uzturēšanu, regulāri pārbaudīt telpu tehnisko stāvokli, noskaidrot bojājumus un, ja nepieciešams, organizēt profilaktiskos remontus, kā arī prasītājai izvirzītās prasības pēc būvprakses sertifikāta apstiprina viņas pienākumu veikt šo ēku tehnisko apsekošanu, apsekošanas rezultātus apkopojot attiecīgā atzinumā, jo nav iespējama tādas ēkas ekspluatācija, kas neatbilst Būvniecības likuma 9.pantā noteiktajām būtiskajām prasībām, un apsekošanas mērķis ir tieši noteikt ēkas atbilstību šīm būtiskajām prasībām (Latvijas būvnormatīva LBN 405-15 2.punkts). Līdz ar to, neveicot regulāru ēku tehnisko apsekošanu, nav nemaz iespējams nodrošināt ēku atbilstošu ekspluatāciju un uzturēšanu.

Savukārt pienākums publiskas ēkas apsekotājam iesniegt attiecīgo atzinumu Būvniecības valsts kontroles birojam, kā jau tas norādīts iepriekš, bija noteikts noteikumu Nr.337 6.punktā.

[8.7] Nav pamatots prasītājas apgalvojums, ka viņai 2019.gadā nav bijis dots uzdevums veikt /Nosaukums A/ publisko ēku tehnisko apsekošanu, jo, kā to pareizi konstatējusi pirmās instances tiesa, attiecīga uzdevuma esību apstiprina gan liecinieka /pers.B/ pirmās instances tiesas sēdē sniegtās liecības, gan šā sprieduma 2.4.punktā norādītie rakstveida pierādījumi, gan pašas prasītājas 2019.gada 19.septembra atbilde /Nosaukums A/ /struktūrvienība A/ izpilddirektoram /pers.B/ par /Nosaukums A/ ēku tehnisko apsekošanu, kurā prasītāja norādījusi, ka visām /Nosaukums A/ ēkām esot veikta tehniskā apsekošana atbilstoši noteikumu Nr.529 226.punktā noteiktajam *(lietas 1.sējuma 35.lapa)* un 2019.gada 25.septembra atbilde par atkārtotu pieprasījumu sniegt informāciju, kurā prasītāja norāda, ka līdz 2019.gada 30.septembrim nevarot kvalitatīvi sagatavot tehniskās apsekošanas atzinumus atbilstoši noteikumiem Nr.337 visām /Nosaukums A/ ēkām *(lietas 1.sējuma 38.lapa)*.

Arī prasītājas arguments, ka saskaņā ar Latvijas būvnormatīva LBN 405-15 10.punktu uzdevums veikt /Nosaukums A/ publisko ēku tehnisko apsekošanu bija dodams rakstveidā, nevis mutiski, nav pamatots, jo konkrētajā gadījumā apsekošanas uzdevums izriet no prasītājas amata pienākumiem un pušu savstarpējās tiesības un pienākumus nosaka noslēgtais darba līgums, saskaņā ar kuru prasītājai ir jāpilda amata aprakstam atbilstošie darba devēja rīkojumi, kuriem, kā to pareizi norādījusi arī pirmās instances tiesa, nav obligāti jābūt noformētiem rakstveidā.

Tāpat nav pamatots prasītājas iebildums, ka iepriekš minētā liecinieka /pers.B/ liecība neesot pieļaujama kā pierādījums lietā Civilprocesa likuma 95.panta pirmās daļas izpratnē, jo jau pēc liecības sniegšanas pirmās instances tiesā /Nosaukums A/ 2020.gada 30.decembrī ir izdevis /pers.B/ pilnvarojumu pārstāvēt atbildētāju šajā lietā. Personas, kuras nevar būt par lieciniekiem, ir norādītas Civilprocesa likuma 106.panta, un /pers.B/ neatbilst nevienai no šo personu kategorijām, līdz ar to nav arī pamata viņa liecības izslēgšana no pierādījumiem šajā lietā.

[8.8] Rezumējot visu iepriekš minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi novērtējusi lietas apstākļus un pierādījumus lietā un taisījusi tiem atbilstošu spriedumu, pamatoti noraidot prasību pilnīgi, bet prasītājas apelācijas sūdzībā minētie argumenti apstiprinājumu nav guvuši.

[9] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 1.punktu no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos atbrīvoti prasītāji prasībās par darba samaksas piedziņu un citiem darbinieku prasījumiem, kas izriet no darba tiesiskajām attiecībām vai ir ar tām saistīti.

Tādējādi, ņemot vērā, ka prasība ir noraidāma, iepriekš nesamaksātos tiesas izdevumus šajā gadījumā atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta ceturtajai daļai uzņemas valsts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 97.pantu, 189.-193., 426., 430., 432., 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

noraidīt pilnīgi /pers. A/ prasību pret /Nosaukums A/ par darba devējas rīkojuma atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas Senāta Civillietu departamentā, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā.

Tiesnesis G.Ungurs

Tiesnese A.Buliņa

Tiesnese D.Kantsone

Dokuments parakstīts elektroniski ar drošiem elektroniskajiem parakstiem un satur laika zīmogu.
Dokumenta oriģināls glabājas Tiesu informatīvajā sistēmā.